

Gradnja novega Onkološkega inštituta zastaja

Onkološki inštitut gradimo precej počasneje, kot je bilo predvideno, še zlasti počasi pa v letu 2000. Tako obravnavamo številne onkološke bolnike še naprej v slabih prostorskih razmerah. Najslabše so še vedno na Oddelku za onkološko kirurgijo, veliko bolje pa ni tudi v drugih dejavnostih, ki so umeščene v več kot 200 let stari stavbi A.

Kljub številnim pozivom javnosti in vsem pristojnim, ki odločajo o razporeditvi investicijskega denarja v zdravstvu, je dobil Onkološki inštitut v letu 2000 za nadaljevanje gradnje zelo majhna finančna sredstva. Ker število rakavih bolnikov nenehno narašča, naraščajo tudi potrebe za njihovo zdravljenje.

Kot primer lahko navedem Oddelek za onkološko kirurgijo. Kljub slabim prostorskim razmeram smo število velikih operacij s področja onkološke kirurgije od leta 1996 do leta 1999 povečali od okrog 1200 na okrog 1400 letno. Več operacij smo opravili zaradi boljše organizacije dela ter velike zavzetosti ter odrekanih osebja. S tem

število operacij smo dosegli tudi zgornjo mejo, ki jo dopuščajo prostori, v katerih delujemo. Zato vsi nestrpnost čakamo na selitev v novo zgrajene prostore, kjer bomo število operacij lahko povečevali v skladu z naraščanjem števila rakavih bolnikov. Podobne težave kot onkološka kirurgija imajo tudi vse druge dejavnosti v stavbi A, saj zaradi prostorske stiske ne morejo slediti porastu števila onkoloških bolnikov. Čimprejšnja dogradnja novega Onkološkega inštituta v Ljubljani je zato še kako nujna.

Zasnova novega Onkološkega inštituta je začela nastajati leta 1994, ko je bil izdelan medicinski program. Na podlagi tega je bila 1995 narejena medicinska programska naloga, ki je definirala površine novega Onkološkega inštituta in bila obenem osnova za javni natečaj za idejni projekt. Natečaj smo uspešno zaljučili leta 1996. Izbran je bil projektivni biro Biro 71 iz Ljubljane. Sledil je še javni natečaj za izbiro izvajalca gradbenih del, ki smo ga zaključili leta 1996 z izbiro podjetja SCT d.d.

Pripravljalna dela so se začela že ob koncu leta 1996, uradni začetek pa je bil 16. julija 1997, ko je minister za zdravstvo dr. Marjan Jereb slovesno odkril temeljno ploščo.

Dela naj bi zaključili konec leta 1999, vendar gradnja že od samega začetka ni potekala, kot je bilo načrtovano. V letih 1997 in 1998 so bile težave zlasti zaradi priprave zemljišča, na katerem naj bi stal novi Onkološki inštitut. Na tem mestu so bile Tehnične službe KC, ki jih je bilo treba preseliti, najemni stanovalci v objektih, ki so pripadali KC, in postaja tehničnih plinov. Vse te probleme smo reševali sprotno med gradnjo, dokončno pa marca 1999, ko so odstranili dimnik

na mestu Tehničnih služb KC. Šele sedaj je bilo gradbeno zemljišče popolnoma sproščeno. Seveda je zato gradnja napredovala mnogo počasneje kot je bilo predvideno. Pričakovali smo, da bi se v letu 2000 že lahko delno selili v stavbo H, a se naša pričakovanja žal niso uresničila.

Po grobi oceni izvajalca bi rabili v letu

2000 za dokončanje objekta H okrog eno milijardo SIT, vendar smo dobili za to leto samo polovico tega zneska. Ta sredstva naj bi zadostovala za zaprtje objekta H s fasado ter za nekatera gradbeno obrtniška dela v njegovi notranjosti, ne bodo pa zadostovala za to, da bi se v novi objekt lahko selile vsaj nekatere dejavnosti.

Tako nam ne kaže nič drugega, kot da čakamo na nov proračun za leto 2001. Upamo, da Onkološki inštitut ne bo obravnavan tako mačehovsko kot doslej, saj si tega zaradi svoje pomembnosti v slovenskem zdravstvu gotovo ne zasluži.

Predsednik Gradbenega odbora Onkološkega inštituta prof. dr. **Marko Snoj**

